

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

60. De resurrectione & ascensione Domini & de missione Spiritus sancti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

vulnera totius corporis, recolens qui sic pro te passus est, qui pro te tanta sustinuit, quantum te amauerit. Vnde dicit sanctus & seraphicus Doctor Bonauentura, scribens forori suæ: Crede mihi, quia statim tali intuitu omne triste, letum: omne graue, leue: omne rædiosum, amabile: omne asperum, dulce & suaue reperies: ita vt & tu incipias exclamare cum beato Iob & dicere: Quæ prius nolebat tangere anima mea, nunc propter angustias passionis Christi, cibi mei sunt: & perquam dulcia & delectabilia facta sunt mihi. Vnde legitur, quòd cum quidam religionem fuisset ingressus, in tantum impatiens factus est propter asperitatem ciborum, & cæterarum disciplinarum religionis, vt religionis pondus vix portare posset & cum ex nimia impatiētia sic angustiat⁹ fuisset: procidit ante imaginē crucifixi, & ibi replicare cœpit cū multis lachrymis intolerabiles angustias, & labores ordinis; insipiditatē ciborū, panis, & potus: & statim ex latere imaginis cœpit sanguis emanare: & cum ille fortiter flens, suas angustias replicaret, respondens imago crucifixi, dixit: Quandocūq; senseris aliquā asperitatē in cibo; vel in potu, intinge in balsamēto sanguinis lateris mei. Et de cætero patiēter tolerauit asperitates religionis, & ingēti deuotione afficiebatur ad passionē Christi. Vnde & in sanctitate dies suos finiuit.

DE RESVRRECTIONE, ET GLORIO-

sa Domini ascēsiōe, & Spiritus sancti missione.

CAPVT LX.

Quoniam iam de vita & passione Domini locuti

locuti sumus, nunc breuiter tractabimus de eius resurrectione, & ascensione, & Spiritus sancti missione.

Cogita igitur primitus quomodo Domino de cruce deposito, & tumulto, anima eius beatissima ad infernum descendit, scilicet ad locum ubi sancti Patres comorabantur: qui dicitur limbus sanctorum Patrum.

Confidera quid ibi egit, & de gaudio sanctorum Patrum videntium se esse in tanta gloria, propter presentiam Dei & Domini sui: & de tristitia demonum, quam habuerunt videntes sic se vinci, & expoliari, & illas sanctas animas de eorum potestate liberari. Attende quomodo tertia die resurrexerit triumphator mortis, per hoc ostendens nos quoque in carne esse resuscitandos. Si igitur Christo passus fuisti compassus, nunc congaude resurgenti. Confidera quomodo resurgente Domino, custodes in terram praetimore cadentes, facti sunt velut mortui. Intue re praeterea angelos super sepulchrum sedentes: & credibile est quod multitudo angelorum erat circa sepulchrum. Et cogita visitationem mulierum Mariae scilicet Magdalenae, & aliarum duarum. & quomodo non inuenientes Dominum in sepulchro, praeter amoris vehementiam cogebantur ad illud frequenter recurrere. Meditare diuersas Christi apparitiones. Primo apparuit suae dulcissimae matri, deinde Mariae Magdalenae & alij duabus Marijs, & discipulis, & quantum gauisus fuerunt in eius visione: & in dulcibus eum colloquijs. Pensa rursus quare Christus voluit apparere in Galilea: reuera non nisi ut

tu transmigras de vitijs ad virtutes: Galilæa namq; interpretatur transmigratio. Itaq; transmigrantibus nobis à vitijs ad virtutes, animæ simul cum corporibus transmigrabunt ad regna cœlestia: vbi videbimus Christum post generalem resurrectionem.

Contemplare adhuc quomodo post quadraginta dierum decursum, egressis Domina nostra & discipulis à Bethania in monte Oliuarū, & apparuit illis Dominus sanctorum Patrum & Angelorum innumerabili multitudine associatus: & confortans Dominam, & cæteros cœpit sursum ferri, propria virtute paulatim ascendens illarum sanctarum animarū copiosissimo cœtu & angelorum agminibus stipatus. Ruminare illam tantam tamque mirabilem processione. in qua angelis præcedentibus sancti Patres Dominum circumsepiebant: & omnes simul cū ineffabilibus triumpho, canticis, & tripudio ingressi sunt illam cœlestem Hierusalem: & fuit tunc celebratum tam solenne festum, quantum vsq; ad mundi consummationem non celebrabitur. Cogita de tristitia Apostolorum & de descensu angelorum eos cōsolantium. Disce & tu ascēdere cum Christo per vias, & exercitia præmissa ante omnia te vitijs exuens, quia cū Christo nullum vitium ascendit, vt dicit B. August.

Vlterius considera, quomodo post Domini ascensionem moratur Domina cum discipulis in cœnaculo: hoc est in monte Syon: vbi cum discipulis Dominus cœnauit, vacantes ieiunijs & orationibus, alijsq; spiritualibus exercitijs: expectantes aduentum Spiritus sancti, vt eis Dominus

minus ante promiserat. Itaq; decem post Dominicam ascensionem peractis diebus, orantibus simul vt dictum est, Domina nostra cum Apostolis Dominica die, hora tertia, & canentibus illum Prophetæ versiculū: Emitte spiritum tuū & creabuntur, & renouabis faciem terræ: descendit super eos repente Spiritus sanctus: per quem continuo fuerunt illuminati, confortati, & in perfecta charitate fundati. Contemplare nunc quomodo in linguis igneis, cum vehementi sonitu cecidit super eos. Cōsidera dona & effectus Spiritus sancti: cum enim fores domus vbi erant congregati, clausæ essent propter metum Iudæorum, domum egressi omni spreto timore, cœperunt prædicare multitudini gentium copiosæ: qui propter vehementiam sonitus illuc concurrerant: & quomodo B. Petrus ex eis tria ferè millia mox ad fidem conuertit.

Hæc & alia, poteris circa illud ingens mysterium contemplari: quæ ob vitandam proxi-
tatem omittenda censuimus. Quantum ad materiam igitur contemplationis hæc cum his, quæ de vita & passione Domini superius diximus, sufficere credimus.

*QVOD AD ARCEM CONTEMPLATIONIS
pertingere cupientibus, summè necessaria est
fortis perseuerantia.*

CAPVT LXI.

QVi absque forti perseuerantia ad culmen contemplationis, se posse peruenire existimat, vel ad perfectum ardorem diuini amoris, similis